

Novoroční 2022

aneb

... Dobývání hradů začíná...

Novoroční

8.1. 2022

Nový začátek? Všechno tomu nasvědčuje. Ke konci minulého roku se nám ozvalo několik zájemců o naše činění. Samozřejmě to vítám. A tedy nebylo těžké se rozhodnout, že budeme pokračovat. A nebude tomu věřit, ale už dlouho se mi tak dobře nepřipravovala nová sezóna.

Tak, hotovo, můžeme si začít užívat. Bude se to jmenovat Novoroční. A bude dost jiná. Protože je počasí naprosto nevyzpytatelné, a navíc většina kol je na zimu odstavena a zakonzervována, půjdeme se trochu projít. Trasa je připravena do středního Posázaví. Pro letošek jsou náměty a cíle výprav zříceniny a ruiny. A pokud pominu sebe, máme jich v Čechách spoustu. Většinou jsou kus od Prahy. To má samozřejmě důvod. To, co bylo kolem metropole se buď dodnes udržuje a provozuje, nebo se to během času rozebralo na stavební materiál a použilo na stavbu města. Takže nejbližší a nejdostupnější objekt je právě poblíž Čerčan. Jmenuje se to hrad Stará Dubá a v podhradí ves Odranec. Na protějším břehu Sázavy pak Zlenický hrad, známější jako Hláska.

Srazy jsou tentokrát dva. Jeden na Hlaváku a druhý ve Vršovcích. Je to tím, že vlak z Hlaváku projíždí Vršovcemi a někteří z nás jsou tam obydlím.

Co se dělo na Hlaváku nevím. Ve Vršovcích se odehrálo drama.

Na sraz jsem přišel akorát, koupil jsem si jízdenku a u cedule nikdo. Nevadí. Počkám na vlak a nastoupím k ostatním. A v tom telefon. Volá Irena, že je u pokladen. OK, sejdeme se na nástupišti. Na ceduli jsem si přečetl, že nástupiště 2. Použil jsem podchod, vyšel na nástupiště, zkontroloval, že i zdejší cedule ukazuje, že přijede vlak na Benešov, poodešel od ostatních lidí a vystavil se slunci. Do příjezdu vlaku zbývá 7 minut. Telefon. Zase Irena a prý kde jsem. No, na nástupišti.

A že tě nevidím.

Dig.

Já tebe taky ne.

Dig.

Já jsem na prvním a za chvíli to odtud jede.

Irc.

To je nějaký nesmysl, kolem mě je spousta lidí, číst umím, třeba támhle na tabuli... nesvíí nic. A z lidí tady zbyl jen chlápek významně se opírající o jízdní kolo. Oproti tomu na nástupišti jedna, je na cedulích nahuštěný text. Odtud jej nepřečtu. Aha, tak jo, pojede to z jedničky. Podchod, a jsem zde. A tady je Irena a spolu s ní sympatická dívka/žena.

Irena nás vzájemně představila.

Slávka - Dig

A než jsme si toho stihli víc, je tu vlak. Nastoupili jsme. Fajn. A kde jsou ostatní? Zavoláme jim. Než jsem stihnul vyndat telefon, Irena mě upozornila, že druhá řada sedadel je obsazena našimi spolupoutníky. Tak to je paráda. Čau všichni. Aha,

protější sedadla jsou také naše. Sdí tam Andrea a vedle ní podstatně mladší, kopie. Trochu tedy na volné téma. Má se na mysli, že společných rysů není mnoho. Kromě postavy. Tam se nezapřou. Ano, jde o

slečnu Adrianu dceru Andrey.

Proti ní sedí sympatický

pán. Představil se jako Hynek a že prý patří taky k nám. A

přivedla ho Lenka , která sedí s Irenou přes uličku. A proti

ní sedí pes. A má pod sebou nějakou pani. Po bližším

ohledání vyšlo najevo, že je to Jana . Teda to nás je! Akorát... Není tu Kachna a Standa. A také nevidím Annu. U ní mě to nepřekvapuje. Touto dobou by se měla vylízávat z operace její podávky v oblasti zápěstí. Kachna mi psal, že v noci měli v práci nějak rušno, a že to prostě nedává. O Standovi nevím. Než jsem to domyslel, zavolaal. Prý přistoupí později. Tak, to by bylo k představování účastníků zájezdu všechno.

Vlak pomalu opustil Prahu a upaluje na Benešov. Je nás hodně a všichni mají potřebu si něco povídat. Třeba to, že jsme byli představeni neznamená, že se známe. A tak se probírá kdo a co a proč se rozhodl/a dále cvokatit s námi. Cesta příjemně ubíhá. A najednou uličkou přichází

mně známá postava. Ano, je to Standa . A tím jsme pro tuto výpravu komplet. Sotva si všichni stihli potřást ploutví se Standou je tu zastávka Čtyřkoly. Naše výstupní.

A jak tak na to koukám, jakmile vystoupíme, bude vagón skoro prázdný.

Výstupování nepřineslo nic závratného, a tak jsme nechali odjet vlak a pomalu se vydali vpřed.

Je krásně, svítí slunce, teplota je mnohem vyšší, než jsem objednal, vítr

nefouká, kolem je sucho a přimrznuť. Prostě paráda. Samovolně se vytvořil pochodový útvar a ubíráme se silnicí dolů k řece. A všichni si o něčem vyprávějí. A je tu první zastávka. Válečný most. Zastavujeme a tvoříme přednáškovou formaci. Ujímám se slova a vyprávím o mostě všechno, co vím. Celkem mě překvapilo, jak všichni napjatě poslouchají a někteří mi doslova visí na rtech. Mimo jiné povídám o tom, že pamatuju tři výměny vozovky na mostě, která vždy byla dřevěná. Projela dvě auta a nějak mi připadá, že takhle hlučná by dřevěná vozovka být neměla. Slávka mi to potvrdila slovy: „Tady bych teda bydlet nechtěla. Takovej rambajs s každým autem.“

Slk.

Vše se vyjasnilo, jakmile jsme na most vstoupili. Část pro pěší dřevěná je. Ale vozovka ne. Kdosi na ni vyskládal pororošty a položil je rovnou na kovovou mostovku. Tak tudy by neslyšně nepřešla ani kočka.

Za mostem jsem skupinu zase zastavil a upozornil na směrovou tabuli s nápisem Zlenice. A hned první test. Kdo ví, jak se tahle vesnice dostala do literatury. Byl jsem velmi spokojen. Věděli skoro všichni. Těm, kdo nevěděli jsem v kostce ono dílo přiblížil a nezapomněl vypíchnout fintu s černým kocourem.

Ale to už pokračujeme v cestě. Došla mě Andrea a navrhla první změnu. Mimo trasu, na brutálním kopci je hradiště. Nemám s tím problém. Stejně není možné se na trasu nevrátit. Navíc se z téhle strany shora bude hrad přístupnější. Se změnou jsme seznámili ostatní. Nikdo neprotestuje. No, neviděli mapu.

Začínáme stoupat. Velmi se mi líbí, že přes značný počet účastníků se neskupinkáří.

Nebo jinak skupinky jsou, protože bychom se jinak nevešli na cestu. Ale skupinky nejsou pevné a všichni poměrně často mezi skupinkami cirkulují.

A přestože je cesta opravdu příkrá,

jsme nahoře neuvěřitelně brzo.

Po hradišti nezůstalo nic, ale na jeho hraně směrem k řece je kostelík. A přestože jsem k této atrakci nepřipravil žádné povídání, stačilo několik telefonů a strejda Google a dozvěděli jsme se neuvěřitelné věci. Například, že to tu přímo souvisí s prvním českým doloženým knížetem Bořivojem. A to je sakra dávno. A byli jsme překvapeni kolik nej toto místo ještě má. Na mně to udělalo dojem.

Pak jsme si tuto památku šli důkladněji prohlédnout. Vlastně byl k vidění jen kostelík zvenku, hřbitov a rozptylovou loučku. Ale i to bylo velmi zajímavé. Třeba jsme tam našli tento náhrobek.

Víte o koho šlo? My už teď jo. Vy si to najděte. A samozřejmě zároveň koukněte i na celý objekt. Je to fakt zajímavé.

Dig.

Toto místo tzv. Hradiště Lštění, jak bylo uvedeno na mapě, mne velmi překvapilo, bylo zde staroslovanské hradiště z 9.st. Poblíž je kostelík sv. Klimenta, hezky upravený, odtud je krásný pohled na řeku Sázavu. Myslel jsme si, že Posázaví trochu znám, ale přecenil jsem se, je pořád co objevovat.

Sar.

Po shlédnutí jsme dostali chuť na skupinový... obrázek. Požádali jsme náhodného kolemjdoucího, který jde náhodou už od vlaku se svou skupinkou, čítající tři členy a to včetně Pavláška, jo, toho herce, o několik stisknutí spouště fotoaparátu. A tady je výsledek:

Jdeme dál. Požádal jsem Standu o zapnutí aplikace Mapy.cz a tu a tam zkontroloval, jestli se držíme směru. Já sám mám kapku problém. Z kraje podzima mě skupina lékařů, sesterček a laborantů prohlásila za starce. A abych na to nezapomněl, vybavili mě dioptrickou optikou. Je pravda, že pokud jsem hodně a zejména dlouhodobě unaven, potřebuju čtený text vzdálit na předpažení. A tady nezbývá než přiznat, že za poslední pracovní týden jsem opravdu velmi uondán. A tedy na mapu v mobilu sice vidím, ale nedokážu na ní nic rozeznat. A aby bylo hůř, dioptrickou optiku jsem, považujíc ji za zbytečnou, nevyvezl. Vlastně nevynesl. Standa kouknul na displej, rozhlédl se a mávl rukou směrem po cestě řka, tudy. A celá skupina se dala do pohybu.

Pořád je krásně, teď jdeme po rovině, povídat je pořád o čem, a to pokračuje až k asi kilometr vzdáleném odpočívadle se stolem a lavičkám. No jasně, místo na svačinu.

Lenka se zatvářila tázavě. Ale jasně, to víš, že mám. A v plné parádě. Nevíte? Jde o mou specialitu. Litrovou termosku a v ní chuťově velmi

zajímavý mok. A k tomu ještě 0,75 termosku s normálním čajem. Tu uvítala Andrea & Adriana, protože, hlavinky otevřené, zapomněly pít doma. Svačinka se krásně rozeběhla, všichni jsou spokojeni. Irena kousek poodešla za účelem pravidelného udržování roztažené ozónové díry. A jak tam tak zamořuje planetu, našla velké kusy kůry ze stromu. A hned připomněla film Bohové musí být šílení, scénu s dětmi, která se nastavují do výšky, aby je hyeny a kojoti nechali být. A přiložila si kus kůry k hlavě. No, při její nadmořské výšce to působilo opravdu vesele.

Skončila svačinka a jdeme dál. Cesta je pořád skvělá. A skupinky uvnitř si povídají, jejich členové zase cirkulují. Mně se to velmi líbí. A navíc právě míjíme velmi zajímavé zařízení. Na ceduli podobné označení vesnic stojí nápis PALÍRNA. A je jasné proč. Kousek za cedulí stojí dřevostavba, kde je vyznačena otevírací doba a popsány nádoby, ze kterých je možné odebírat ovoce a nádoby, do které je možné stáčet. Ale nějak nechápu, proč je zařízení právě tady uprostřed ničeho.

Pokračujeme v cestě.

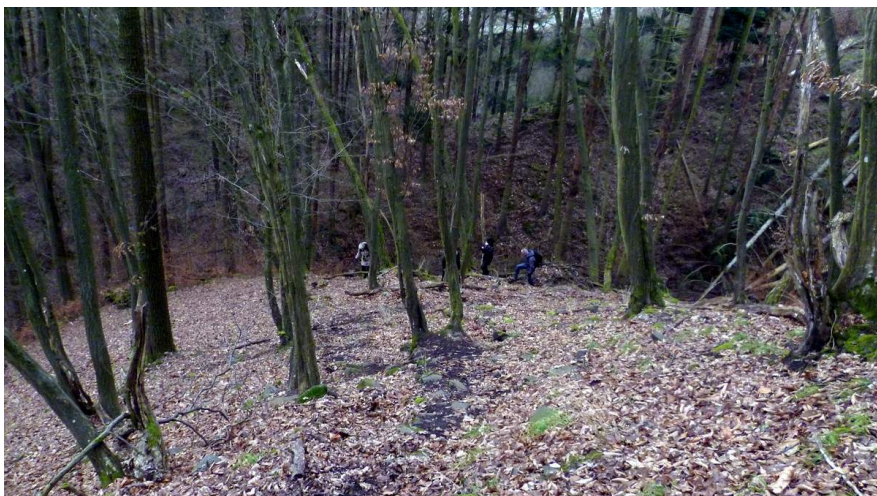
Vcházíme do lesa. Je tu o poznání chladněji, terén je rozbředlý a zvolna klesá.

Nějak se mi to nezdá, ale pochybnost zapadla za povídání a trochu starostí se sestupem divočinou a zdoláváním zaplavených částí cesty.

Aha, špatně. Naskočily mi obrázky a vím naprosto přesně, kde jsme. A tím padá teze o příchodu k hradu shora. No, nedá se svítit, musíme hrad dobýt až zdola. A že je to nahoru zatraceně nakloněné. Tož vpředmež.

Není to snadné. Ale co je zadarmo, že? Postupně se vyškrabáváme nahoru

A jsme tu. Je to opravdu zřícenina. Našli jsme příhodné stanoviště, a zaposlouchali se do skvělého přednesu Slávky.

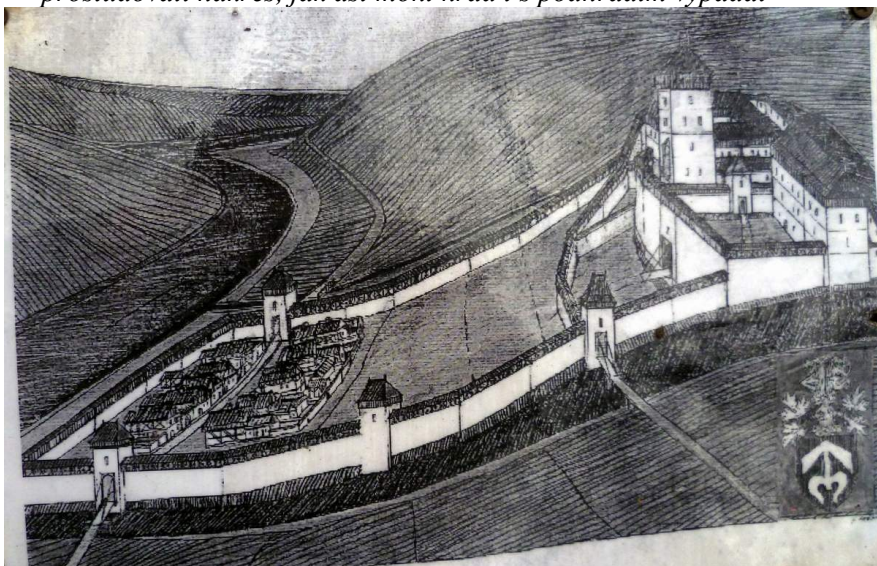
Vedla velmi zasvěcenou přednášku o zdejším objektu. I ten má spoustu nej. A hlavně se mluví o jednom muži, který se o všechno tady hojně zasloužil. Nějaký Ondřej z Dubé. A protože toto je zpráva z výpravy a nikoliv encyklopedie, raďte se k minulosti zdejšího kraje internetem Dig.

Nikdy jsem o tomto hradu neslyšel, jsem opět překvapen, dost rozsáhlá ruina, ale málokdo o ní ví. Na druhé straně Sázavy po cyklostezce jsem již několikrát jel, ale nikdy mne nenapadlo, že nad Sázavou v lese je něco takového. Sar.

Ještě jsme si to pořádně prošli,

prostudovali nákres, jak asi mohl hrad i s podhradím vypadat

a na řadě je sestup.

Jestliže výstup nebyl vůbec snadný, sestup je ještě horší. Ona by to nebyla žádná tragédie, ale ono to tu hodně klouže. A v tom je ten problém. A tak se každý sám snaží neupadnout a následně se nevyválet v mokré lesní půdě, a přitom se ve zdraví a čistotě dostat dolů

A jsme tu. A proč je to tak zásadní? To proto, že je tu další zajímavost. Městečko Odranec. Ano, jde o přímé podhradí hradu Stará Dubá.

I tady je to pěkné a zajímavé.

Po důkladném prošmejdění okolí zase na cestu. A protože jsme sestoupili až tak, že hlouběji to bez důlní techniky nepůjde, budeme pokračovat podél řeky. Směr proti proudu směr Hvězdnice.

Je to tu pochmurně pěkné.

Vysoké stromy bez listí, černá cesta, tmavozelený pokryv půdy a kamení, hnědé odstíny, kam lze dohlédnout, tu a tam tmavozelený jehličnan, tmavě hnědá řeka. Přesto se mi tu líbí a jsem spokojen. A tak jdeme, vychutnáváme si to, povídáme si, je tu klid a pohoda.

A je tu další odbočka z trasy.

Její cíl je v restauraci. Ano, chtělo by to oběd. Hospůdka vypadá dobře, uvnitř je klidno a příjemně. Našli jsme si místa u stolů a... A strhla se roztržka mezi servírkou a Janou. Nějak nechápu... Aha, tématem je Janina psí šelma. Prý v žádném případě ne do lokálu. Rozumím. Maličký Yorkšírek by mohl potrhát někoho z hostů, nebo dokonce nebojácně proniknout do kuchyně a zlikvidovat zásoby na celý příští týden. Jana s Irenou tedy hodlají pokračovat na předzahrádce. Servírka pooděšla, hned se vrátila a nějak se to urovnalo.

Tak. Jsme tu všichni a začínáme pročítat jídeláky. A hele, buřty na pivo! Tak ty já chci. A koukám, že nejsem sám. Během čekání si povídáme a rozhlížíme po lokále. Je tu celkem útulno, pravda, teplo, podle odkazů na internetu vypadá jinak, ale jinak dobrý. I ty buřty nevyvolaly zásadní odpor, takže až na tu úvodní nesrovnalost jsme celkem spokojeni a odpočatí. Tedy všechny ukazatele pro další pokračování procházky jsou splněny.

Pokračujeme proti proudu Sázavy ke Hvězdonické lávce. Než bychom 64 x řekli obuvník, jsme u ní. A také ona je pozoruhodná. Je to napsané na betonovém památníku u jejího předmostí. A co tam stojí? Jo, tak na to se jděte kouknout sami, nebo by to mohl vědět strejda Google.

Přešli jsme lávku, otočili se směrem po proudu a pokračovali v cestě.

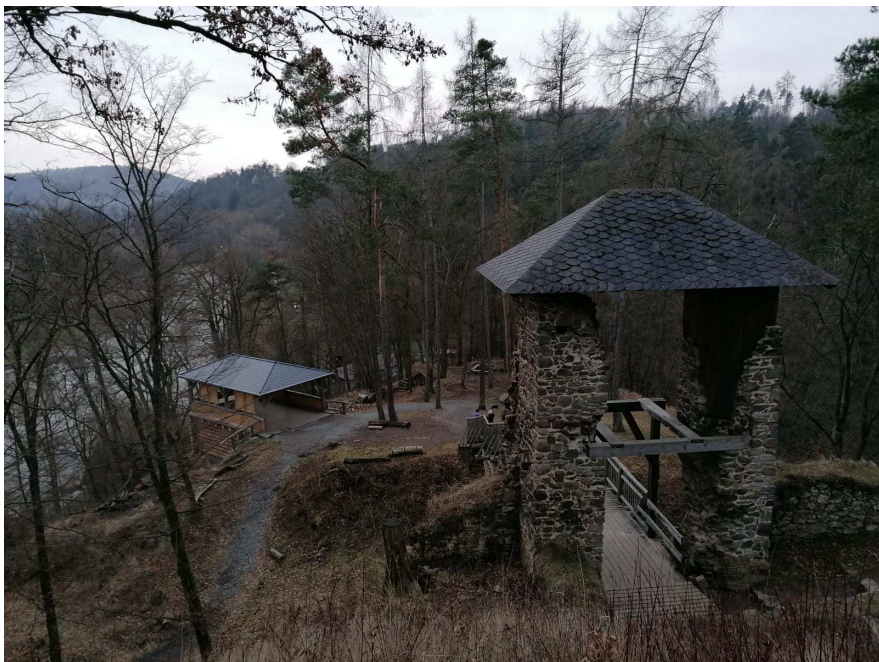
Nejbližší osada je Poddubí. Ta nezanikla. Aspoň do teď. Pozoruhodná je tím, že jsme zde dlouhá léta měli opěrný bod. Pokud by vás tato část zajímala, najdete ji ve zprávě z roku 1990 s názvem Velikonoce a

v několika dalších. Ted' jsem historii v kostce vypověděl přítomným, čímž nám pěkně uběhla cesta až k Hlásce. Tedy k dalšímu bodu našeho zájmu. Oproti dobývání Staré Dubé je tohle odpolední procházka do Průhonic.

Je to tu upravené pro korzování davů. Také jsme takový vytvořili a vydali se vzhůru. V altánku jsem zase požádal Slávku o poutavé přečtení materiálů popisující zdejší objekt a jakmile jsme se dozvěděli vše, co materiály obsahovaly, dokončili jsme výstup až nahoru na trosky hrádku.

A nahoře? No, co myslíte? Jasně, oni zde nás k tomu vybídli. Postavili tu stůl a lavice a tak nezbylo, než posvačit.

Ano, turistím už dlouho, ale pořád mě nepřestává udivovat kolik jídla a zejména mňamků se pořád najde v zákoutích a záhybech bagáže.

Po svačince a sestupu z rozvaliny se vydáváme na poslední část dnešního výšlapu, a to kolem potoka do Senohrab na nádraží.

Cesta je pohodová, i když se začíná smrákat. Lenka povyprávěla, jak jsme na protějším břehu potoka přenocovali, čímž jsme zase o notný kus cesty vpředu. A to až takový, že jsme stanuli u památníku Mistra Jana Husa. Pořád panuje dobrá nálada, zdá se, že jsou všichni spokojeni, nádraží je to kousek, i když do kopce. Už je úplná tma.

A jsme na nádraží. Podle cedule odjíždí vlak za dvě minuty. Snažíme se ho dohonit. A to do okamžiku, kdy vyšlo najevo, že jede opačným směrem. Bližším prostudováním cedule jsme zjistili, že nám to jede za asi dvacet minut. Je tma, Teplo nikde, přestali jsme se hýbat, stydneme. Ale ne natolik, abychom si nepřestali povídat.

Je tu vlak. Nastoupili jsme, zabrali místa u sebe, což při devíti lidech nebylo nikterak jednoduché, a nechali se unášet ku Praze.

Témata hovorů se přizpůsobila okolnostem a povíдалo se o cestách hromadnými prostředky a podobně. Také se probíralo jak to navlíkneme s akcí voda. A tu nás opustili Standa s Hynkem. O čemsi se spolu dohodli a vlak odjíždí bez nich. Až do Vršovic se nedělo nic zásadního, co by stálo za záznam. A čím jsou Vršovice zásadní? No přece tím, že tady vystupuju já a Irena. Pro nás tak tato akce končí. Ne však cesta domů. Tady musím přiznat, že z nádraží Praha Vršovice před dům mého trvalého pobytu, tedy oněch 300 metrů, jsem ještě nikdy nejel autem. To se nyní děje. Nějak to přišlo, že Irena přijela autem na nádraží, zaparkovala tady a teď mě vzala až před barák.

A tím je už opravdu konec téhle výpravy.

Celková technická data:

Účast

Devět pěších Novoročních...: Dig, Lenka, Standa,
Slávka, Jana, pes, Andrea, Dcera od Andrey, Hynek a
Irena

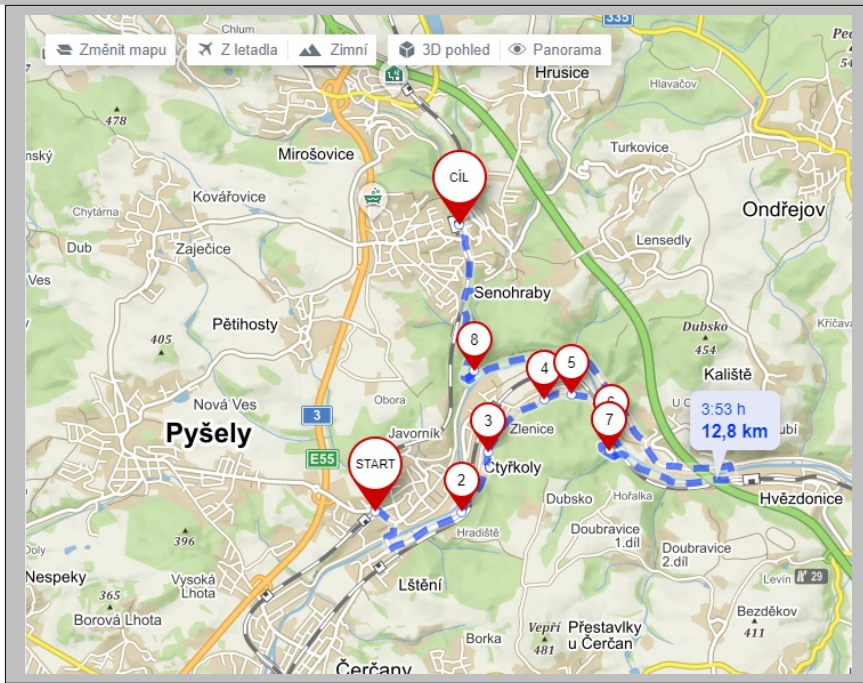
Oficiálně přiznaná
kilometráž

13 km

Příště

Mimořádná 1

Trasa výpravy

Osoby, jejich zkratky a písmo:

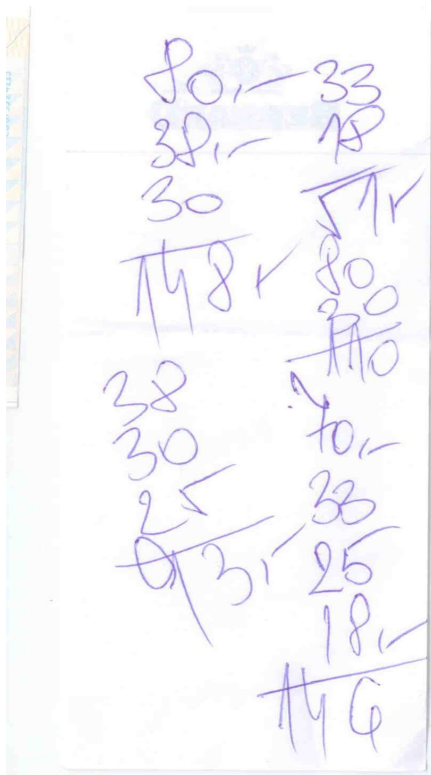
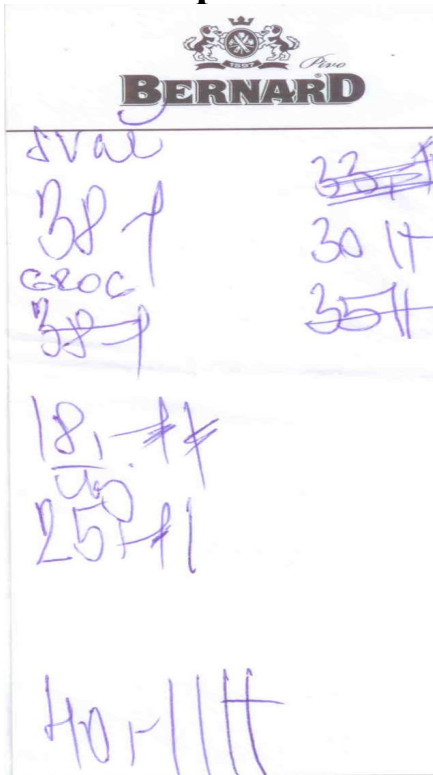
Dig (Dig), Lenka (Lek), Anna (Anh), Irena (Irc), Andrea (Anv), Jana (Jah), Standa (Sar), **Slávka (Slk)**, Hynek (Hy?)

Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Epilog:

Velmi děkuji všem účastníkům, bylo mi s vámi fajn a těším se na další výpravu. Dig.

Obrazová příloha:

ČD České dráhy HC375 0795

1154 *0296-391 HC0795 UPOK007748
 08.01.22 16:16 Senohraby
 Flexi základní Osob: 1 Trida: 2
 jednosměrná Km: 17
 Z: **Senohraby**
 Do: **Praha-Kolovraty**
 Pres: **Ričany**

Plati od: 08.01.22
 do: 09.01.22 06:00

Jízdu nutno nastoupit 1.den platn.

Sazba DPH 10%
 ZDD: 64722/66353
 Cena: Kč 38,-

CD 07352 4113

ČD České dráhy FB508 0741

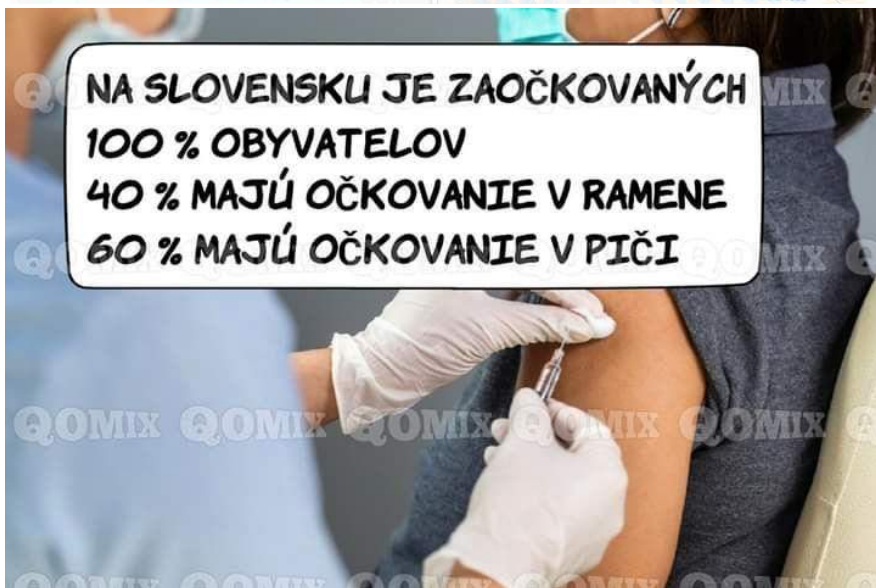
1154 *0489-200 FB0741 UPOK010593
 08.01.22 08:48 Praha-Vršovice
 Flexi základní Osob: 1 Trida: 2
 jednosměrná Km: 20
 Z: **Praha-Kolovraty**
 Do: **Čtyřkoly**
 Pres: **Ričany**

Plati od: 08.01.22
 do: 09.01.22 06:00

Jízdu nutno nastoupit 1.den platn.

Sazba DPH 10%
 ZDD: 64715/74956
 Cena: Kč 43,-

CD 07162 4113

© Hell's Tour _{club} 2022
Dig, Sar, Irc, Slk
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz